

— Συμπαθῇ ἀπήχθησιν εὖρεν παρὰ τοῖς συνδρομηταῖς ἡμῶν ἡ ἐν τῷ προηγουμένῳ φύλλῳ δημοσιευθεῖσα πρότασις τοῦ κ. Πεσδιδίου περὶ ἰδρύσεως «Ἑταιρείας ἀνδριάντων». Ἐβδομήκοντα τρεῖς συνδρομηταὶ μας ἐσπευσαν δι' ἐπιστολῶν των πρὸς τὴν «Πινაკοθήκην» νὰ δηλώσωσιν ὅτι προθύμως θὰ μετὰσχουν ὡς μέλη τῆς Ἑταιρείας. Ἀμα συμπληρωθῇ ὁ κατάλογος, θὰ γίνουν αἱ προκαταρκτικαὶ ἐργασίαι.

— Ἐγκριτοὶ πολῖται, ἐπιστήμονες καὶ ἀξιωματικοί, συνελθόντες ἀπεφάσισαν τὴν ἀνέγερσιν ἀνδριάντος εἰς τὸν ναυάρχον Κανάρην. Θὰ προκληθῶν ἔρῃσι Πανελλήνιοι, θὰ στηθῇ δὲ ὁ ἀνδριάνς ἴσως παρὰ τὸν φανὸν τοῦ Θεμιστοκλέους ἔξωθεν τοῦ λιμένος Πειραιῶς καὶ ἔναντι τοῦ τάφου τοῦ ναυάρχου Μιαούλη.

— Ἐν Σαμπιὲλ τῆς Ἑλβετίας ἀπεκαλύφθη ἀνδριάνς τοῦ θεολόγου Μιχαήλ Σεργέ. Τὸ μνημεῖον ἀνῆγειραν οἱ Καθολικοὶ.

— Ἐπανήλθεν ἐκ Κων)πόλεως ὁ κ. Σῶχος, ὅστις μετέβη ἐκεῖ ὅπως ἐπιστατήσῃ εἰς τὴν ἀνίδρυσιν τοῦ ὑπ' αὐτοῦ κατασκευασθέντος μνημείου τοῦ Ζαρίφη. Ὁ κ. Σῶχος θὰ διαμείνῃ καθ' ὅλον τὸν χειμῶνα ἐνταῦθα.

— Εἰς Ἰμίλα τῆς Ἰταλίας ἐγένοντο τ' ἀποκαλυπτήρια τοῦ μνημείου Ὁρσίνι, συνωμότου κατὰ τοῦ Ναπολέοντος Γ'.

— Εἰς τὴν Ρώμην μεγάλη κατακραυγὴ ἡγέρθη ἐσχάτως ἐκ τῆς ριφθείσης ὑπὸ τινων ἰδέας ὅπως καθαρῖσθ' δι' ἀποξέσεως τὸ περίφημον σύμπλεγμα τῶν Ἱπποδάμειων, τὸ εὐρισκόμενον ἔμπροσθεν τοῦ Κυριναλίου καὶ ἀποδιδόμενον ἀπὸ ἄλλους μὲν εἰς τὸν Φειδίαν, ἀπὸ ἄλλους δὲ θεωρούμενον ὡς ἀντίγραφον ἄλλου πρωτοτύπου ἔργου τῆς σχολῆς τοῦ Λυσίππου. Ὅλος ὁ κόσμος διαμαρτυρεῖται νὰ μὴ θιγθῶν καθλὸν τὰ ἀγάλματα, ἀλλὰ νὰ μεταφερθῶν ὅπως ἔχουν εἰς τὸ μουσεῖον καὶ εἰς τὴν θέσιν των νὰ τοποθετηθῶν πανομοιότυπα ἐκμαγεῖα.

— Ὁ κ. Δημητρίου ἐργάζεται εἰς ἀναπαράστασιν τοῦ μύθου τῆς Ἀρτέμιδος καὶ τοῦ Ἀκταίωνος.

ΕΚΘΕΣΕΙΣ

— Ἐν Λονδίῳ ἤνοιξαν δύο ἐκθέσεις, μία σχεδίων τοῦ Keene καὶ ἡ ἄλλη ὑδατογραφίων τοῦ Green.

— Ἦνοιξεν ἔκθεσις καλλιτεχν. εἰς τὸ Ἐδιμβούργον.

— Ἐγένοντο τὰ ἐγκαίνια τῆς ἐφετεινῆς ἐτήσιας καλλ. Ἐκθέσεως τῆς Ἀκαδημίας τῶν Τεχνῶν ἐν Λίβερπουλ.

— Ἦνοιξεν καλλ. ἔκθεσις ἐν Καναδᾷ ἥτις ἀπέδειξεν ὅτι ὑπάρχουσιν ἐκεῖ πλείστοι ἱκανοὶ καλλιτέχναι.

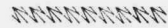
— Εἰς τὴν καλλιτεχνικὴν ἔκθεσιν τῆς Ἀλεξανδρείας, τὴν ὅποιαν διοργανῶναι ἐκεῖ τὸ ἐλληνικὸν κέντρον, ἐδήλωσαν μέχρι τοῦδε ὅτι θὰ λάβουν μέρος τριάκοντα ἐξ Ἑλλήνων ζωγράφοι. Μεταξὺ αὐτῶν εἶνε οἱ κ. κ. Λύτρας, Ἰακωβίδης, Μποκατσιάμπης, Γερμανιώτης, Ματθιόπουλος, Κοντόπουλος, Ὁθωνάιος, Χατζής, Δεμπέσης, Καλούδης, Κοντιάδης, ἡ δεσποινὶς Λασκαρίδου, Λαμπάκης κ.τ.λ. Γλυπτικὰ ἔργα θὰ στείλουν οἱ κ. κ. Μπονάκος, Θωμόπουλος, Κωνσταντινίδης, καὶ Ξανάκης. Τὰ τῆς ἐκθέσεως ἐπιμελεῖται ἐπιτροπὴ ἀποτελούμενη ἀπὸ τοὺς κ. κ. Λυμπρίτην δι-κηγόρον, Καλογερόπουλον ζωγράφον, Γνευτὸν ἱατρὸν καὶ Γρίξαν καθηγητὴν.

— Εἰς τὴν Καλλ. ἔκθεσιν τοῦ «Παρνασοῦ» ἡγοράσθησαν. Τὸ «Λυκόφως» τοῦ κ. Μποκατσιάμπη ὑπὸ τοῦ κ. Ι. Π. τὸ ἀνάκτορον Κερκύρας ὑπὸ τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως, ὁ «Λιμὴν Κερκύρας» ὑπὸ τοῦ κ. Α. Βάσου, τὸ «Γεφυράκι» τῆς δεσπ. Λασκαρίδου ὑπὸ τοῦ κ. Ἐυπειρίκου, τῆς ἰδίας ἡ Ἐαρινὴ πρωΐα ὑπὸ τοῦ κ. Β. Π. καὶ ἡ «Συνεφιά» ὑπὸ τῆς κ. Πασπάτη, τὸ «Κερί τῆς Βλάχας» τοῦ κ. Ἰακωβίδου ὑπὸ τῆς Α. Β. Υ. Δ τοῦ Διαδόχου (ἀντὶ 3,500 δρ.) δύο τοπεῖα

Θωμοπούλου καὶ ἐν τοπεῖον τοῦ κ. Φωκά.

— Κατὰ τὴν καλλιτεχνικὴν ἔκθεσιν τῆς Βενετίας, ἥτις ἔκλεισε, αἱ εἰσπράξεις ἀνῆλθον εἰς 405,000 φρ. ἡ δὲ ἀξία τῶν πωληθέντων ἔργων εἰς 375,000 φρ.

— Παρεπιδημεῖ παρ' ἡμῶν ὁ κ. Πέτρος Λιντιλάκ κάτοχος πολυτιμωτικῆς συλλογῆς εἰκόνων ἔργων τῶν καλλιτέρων Γάλλων ζωγράφων τὴν ὅποιαν σκοπεύει νὰ ἐκθέσῃ πρὸς πώλησιν καὶ ἐνταῦθα. Ἡ συλλογὴ ἀπαρτίζεται ἐξ 600—700 εἰκόνων, τῶν ὁποίων ἡ ἀξία κυμαίνεται ἀπὸ 100 φράγκων μέχρι 20 χιλιάδων. Ἐν ὅλῳ 800,000 φρ. Ὁ κ. Λιντιλάκ κυρίως διευθύνεται εἰς Αἴγυπτον καὶ Κωνσταντινούπολιν.

ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΑΙ

ΕΙΔΗΣΕΙΣ

Προχωρεῖ ἐν Δελφοῖς ἡ ἀναστήλωσις τοῦ θησαυροῦ τῶν Ἀθηναίων, ἤρχισε δὲ ἡ τοποθέτησις τῶν κιονοκράνων, τῇ ἐποπτεῖα τοῦ κ. Ρεπλά.

— Ἀπέθανεν ὁ ἀρχαιολόγος Οὐλερτῆχος Κέλλερ.

— Ὁ Ὁλλανδὸς φιλάρχαιος κ. Χουγκόπ, ὅστις εἶχε διαθέσει τὰ θαπνηθέντα ποσὰ διὰ τὰς ἐν Λευκάδι ἀνασκαφάς, διαθέτει 10 χιλ. φρ. χρ. ὅπως ἐνεργηθῶν ὑπὸ τῶν Ὁλλανδῶν ἐταίρων τῆς Γαλλικῆς Σχολῆς ἀνασκαφαὶ ἐν τῇ νῦν Ἰθάκῃ, ὅπως ἐξακριβωθῇ τέλος πάντων ὁποία εἶναι ἡ πραγματικὴ πατρις τοῦ Ὀδυσσεύς. Ἐντὸς ὀλίγου ἀναχωροῦν εἰς Ἰθάκην πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον ὁ κ. Φόλγκραφ (μετ' ἄλλων ἐταίρων τῆς Γαλλικῆς Σχολῆς).

ΑΝΑΣΚΑΦΑΙ

Αἱ ἐν Τράλλεσι, παρὰ τὸ Ἀϊδίνιον, ἐνεργοῦμεναι ἀνασκαφαὶ ἐπερατώθησαν. Τὸ ἀνακαλυφθὲν ἀρχαῖον κτίριον ἐξεκαθάρισθη ἐξ ὀλοκλήρου. Ἀνευρέθησαν ἐπίσης ἀρχαῖαι θερμοὶ κατασκευασθεῖσαι διὰ τῶν ὑλικῶν τοῦ Γυμνασίου. Ἐπίσης ἀνεκαλύφθη μία πλάξ φέρουσα ἱερογλυφικὰς ἐπιγραφὰς καὶ ἄλλαι πλάκες, ὡς καὶ ὠραιότατα ἀγάλματα, ἀκέφαλα δυστυχῶς.

— Αἱ ἐν Ἐρετρῖα ἀνασκαφαὶ διεκόπησαν ἔνεκα τοῦ χειμῶνος, ἵνα ἐπαναληφθῶν τὴν ἄνοιξιν. Οὐδὲν ἀρχαιολογικὸν ἀντικείμενον ἤγαγον εἰς φῶς, πλὴν ἐνὸς τάφου καὶ τούτου συλημένου.

— Ἐν Καλάμῳ, ἔθνα ἐνεργοῦνται ἀνασκαφαὶ πρὸς κάλυψιν τοῦ ἱεροῦ τοῦ Ἀμφιαγείου πρὸς τὸ δεξιὸν μέρος τοῦ Χειμάρρου ἀπεκαλύφθη εὐρὺ οἰκοδόμημα διηρημένον εἰς αἰθούσας μετὰ 4 βάσεων, κίωνων καὶ ἄλλων δοματίων. Παρὰ τινὰ βάσιν καὶ εἰς τὸ κάτω μέρος ραβδώτου, ρυθμοῦ ἰωνικοῦ ἀνευρέθη στήλη ἐκ λευκοῦ μαρμάρου, φέρουσα ἐπιγραφὴν στιγμῶν κε-χαραγμένην μετὰ γράμματα καλῶν ἐλληνικῶν χρόνων, ἀρίστα σωζομένη. Ἡ ἐπιγραφὴ αὕτη εἶνε ψήφισμα δι' οὗ ὁ Καλλίνους Θεωνὸς Μεγαρεὺς ὀνομάζεται Πρόξενος Ὀρωπίων. Προσέτι εὐρέθησαν 2 χαλκαὶ πόρπαι, ἐκ τῶν ὁποίων ἡ μὲν μία φέρει ἐγγράκτους κύκλους ὁμοκέντρους, τῆς δὲ ἡ βελόνῃ ἐλίσσεται κατὰ τὴν ρίζαν ἐντέλνως. Τὸ οἰκοδόμημα τοῦτο ὡς ἐξάγεται καὶ ἐκ τῶν οὐδὲν ὀλίγων θυρομακίων, διέκει καὶ εἰς τὸν παρακείμενον ἄγρον ἐπὶ τοῦ ὁποίου τὸ ἐπόμενον ἔτος θὰ ἐπεκταθῶν αἱ ἀνασκαφαὶ πρὸς ἀποκάλυψιν ὀλοκλήρου τοῦ κτίσματος.

— Κατὰ τὰς τελευταίας ἐν Λιανοσοῦρᾳ ἀνασκαφὰς ἀνεκαλύφθη τὸ μέγαρον, ἥτοι ὁ ναὸς τῆς Δεσποίνης, περὶ οὗ κάμνει λόγον ὁ ἱστορικὸς Παυσανίας. Τὸ ἀρχαιότατον τοῦτο κτίσμα ἀνεκαλύφθη κατεστραμμένον, σώζονται ὅμως ἅπαντες οἱ λίθοι, ὥστε εἶναι δυνατόν ν' ἀναστυλῶθῃ ὅπως ἦτο ἐν τῇ ἀρχαιότητι. Παρ'

αὐτὸ ἀνεκαλύφθησαν διάφορα πῆλινα εἰδώλια καὶ τινα νομίσματα ἰκανῆς ἀρχαιολογικῆς ἀξίας.

— Ἡ ἀναστήλωσις τοῦ Ἑρεχθείου θὰ περατωθῇ μέχρι τοῦ νέου ἔτους. Κατόπιν θ' ἀρχίσῃ ἡ ἐπίσκεψις τῆς ἀνατολικῆς πλευρᾶς τοῦ Παρθενῶνος.

— Αἱ ἐνεργούμεναι εἰς τὴν Ἀκρόπολιν τῆς Περγάμου ἀνασκαφαὶ ἀνεκάλυψαν πολλὰς βάσεις κιόνων, εἰς κανονικὴν ἀπ' ἀλλήλων ἀπόστασιν. Κατὰ τὴν γνώμην τοῦ κ. Διτρεπελδ εἶναι μεγάλη στοὰ τὸ κτίριον τοῦτο, ἔχει δὲ μήκος 60 μέτρων. Πρὸ τῆς στοᾶς ταύτης ἀνεκλύφθησαν δύο κλίμακες, αἰτνες ἀπέχουσιν ἀπ' ἀλλήλων 50 μέτρ. καὶ σώζονται αἱ βάσεις καὶ αἱ πρῶται βαθμίδες, ἔχοντες δὲ τῶν λοιπῶν βαθμίδων διακρίνονται ἐπὶ τοῦ τοίχου τῆς στοᾶς. Ἐπίσης εὐρέθη μαρμαρινὴ κεφαλὴ φυσικοῦ μεγέθους, παριστώσα γυναικᾶ, ὁδονόμοι παριστῶσαι λέοντας, διάφορα βυζαντινὰ καὶ ἄλλων ἐποχῶν ἀντικείμενα, ὡς ραβδωτὰ μάρμαρα, φύλλα κιονοκράνου κτλ. Ἐκ τῶν κυρίων εὐρημάτων εἶναι τέσσαρα μαρμάρινα τεμάχια μετ' ἀναγλύφον ἀνιχνόντα εἰς ζωφόρον καὶ δύο μαρμάρινα κεφαλὰ. Τὰ τέσσαρα ταῦτα τεμάχια ἔχουσιν ὕψος 17 ἑκατ. καὶ μήκος 40 - 50. Ἐκ τούτων τὰ τρία παριστῶσι προσωπίδα με μορφᾶς τραγικᾶς καὶ τὸ τέταρτον κωμικῆν. Ἡ μία εἶναι ἀνδρική, ἄλλη γυναικὶ καὶ ἡ τρίτη γυναικῆ. Ἡ κωμικὴ προσωπίς εἶναι ἀνδρὸς. Ἐκ τούτου ὑποτίθεται ὅτι ἐν τῇ Γυμνασίῳ θὰ ὑπῆρχεν οἰκοδόμημα ἔνθα ἐδιδάσκοντο δραματικὰ ἔργα.

— Ὁ ἐνεργῶν εἰς τὸ φρούριον τοῦ Ναυπλίου Ἰτς Καλὲ δοκιμαστικὰς ἀνασκαφὰς κ. Κοφινιώτης δὲν κατόρθωσεν οὐδὲ ἔχνος καὶ ν' ἀνεύρῃ τοῦ ναοῦ τοῦ Ποσειδῶνος διότι οἱ ἐκεῖ κατὰ τὸν μεσαιῶνα διατρίβοντες Ἑνετοὶ στρατιῶται κατέστρεψαν τὸν ναὸν ἐντελῶς, τοὺς δὲ λίθους αὐτοῦ μετεχειρίσθησαν διὰ τὴν ἀνέγερσιν τοῦ φρουρίου. Ἀνευρέθησαν ὅμως παρὰ τὸ χωρίον Κοπράνι ὅπου ἀνηγέρετο τὸ πάλαι ἡ Ἀκρόπολις τῆς Ἀσύνης πλείους ἀρχαιοτέρους μεσαιωνικῆς ἐποχῆς καὶ κιονίσκος, ἀγγεῖα, διάφορα ἀνάγλυφα καὶ δεξμεναὶ τινες, ἀρχαῖα τάφοι, καθίσματα λευξευμένα ἐπὶ βράχων καὶ ἄλλα τοιαῦτα.

— Γενομένων ἀνασκαφῶν ὑπὸ τῆς Γαλλικῆς Ἀρχαιολογικῆς Σχολῆς παρὰ τὴν θέσιν Καλυθεῖα τῆς Κέας καὶ ἐν τῇ κοίτῃ τοῦ ρεύματος Βαθυποτάμου ἀνεκαλύφθη ἀρχαῖος ναὸς μήκους 15 περίπου μέτρων καὶ πλάτους 6, στηριζόμενος ἐκατέρωθεν ἐπὶ κιόνων, ὧν σώζονται ἑνδεκα. Ἀνευρέθησαν ἐντὸς αὐτοῦ καὶ πολλὰ ἐνεπίγραφοι πλάκες.

— Ἐν Κρωπῇ γεωργὸς ἀνεῦρε καλλιερῶν τὸν ἄγρον τοῦ ἀνάγλυφον μαρμάρινον ὕψους 50 ἑκατοστών καὶ πλάτους 40, σχήματος ὕδατος ἐξ ἧς σώζεται τὸ ἥμισυ, φέρον ἐπ' αὐτοῦ παράστασιν ἐκ πολλῶν προσώπων, ἐπὶ τῆς κορυφῆς δὲ τὴν ἐπιγραφὴν: «Παυσανίας στρατηγός».

— Ἀπεκαλύφθησαν τὰ ἐρείπια τῆς ἀρχαίας πόλεως Μάγδαλα, ἀκμασάσης ἐπὶ Πτολεμαίων, ὡς καὶ κοπτικὰ ἐκκλησίαι καὶ ρωμαϊκὰ τεμένη.

— Ὁ γενικός ἔφορος τῶν Ἀρχαιοτήτων ὑπέβαλεν ἔκθεσιν εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῆς Παιδείας δι' ἧς λεπτομερῶς ἀναφέρει τὰς ἐκ τῆς περιόδου του ἀπὸ τὴν Μ. Ἀσίαν ἐντυπώσεις.

Διὰ τῶν γενομένων ἀνασκαφῶν εἰς διαφόρους πόλεις τῆς Μικρᾶς Ἀσίας νέος ὅλος κόσμος ἀποκαλύπτεται, τὰ κειμήλια τοῦ ὁποίου εἶναι ἀγνωστα μέχρι τοῦδε καὶ ὑπ' οὐδενὸς συγγραφέως ἀναφέρονται, διότι ἐν Μικρᾷ Ἀσίᾳ καὶ οὐχὶ ἐν τῇ Εὐρωπαϊκῇ Ἑλλάδι ὑπῆρχον τὰ μέγιστα καὶ μεγαλοπρεπέστατα οἰκοδομήματα τοῦ ἀρχαίου κόσμου, διότι ἐκεῖ ἤκμαζε περισσότερον τὸ ἐμπόριον καὶ συνεπῶς τὰ μέσα ὑπῆρχον ἀφθονώτερα.

Ἐν Ἐφέσῳ ἀπεκαλύφθη ἐν τμήματι τῆς ἀρχαίας πόλεως, δυνάμενης νὰ παραβληθῇ πρὸς τὰς σήμερον μεγαλόπολεις τῆς Εὐρώπης. Δύο ἀγοραὶ, θέατρον, πλατεῖαι, γυμνάσια, βιβλιοθήκαι, μεγαλοπρεπεῖς ὁδοὶ λιθόστρωτοι περιβαλλόμεναι ὑπὸ στοῶν καὶ ἄλλα οἰκοδομήματα πρόκεινται πρὸ τῶν ὀφθαλμῶν τοῦ παρατηρητοῦ. Ἐκτὸς τῆς Ἐφέσου καὶ ἄλλων πόλεων ὁ κ. Καθβαδίας ἐπεσκέφθη καὶ τὴν Πριώννην, ἥτις δύναται νὰ παραβληθῇ πρὸς τὴν Πομπηίαν. Τὸ θέατρον τῆς εἶναι μοναδικὸν εἰς τὸν κόσμον. Εἴτα μετέβη εἰς τὸ Διδυμαῖον. Τὰ ἀρχαῖα μνημεῖα τὰ ὁποῖα παρετήρησεν ἐκεῖ εἶναι μεγίστης ἀξίας. Ἰδίως ὁ ἐν αὐτῷ ὑπάρχων ναὸς εἶναι σπουδαιότατος. Γνωστὸν ὅτι τρεῖς ἦσαν οἱ μεγάλοι ναοὶ τῆς ἀρχαιότητος, ὁ ἐν Σάμῳ τῆς Ἡρας, ὁ ἐν Ἐφέσῳ τῆς Ἀρτέμιδος καὶ ὁ περὶ οὗ πρόκειται ναὸς τοῦ Ἀπόλλωνος ἐν Διδυμοῖς.

Ἄλλ' ἐνῷ οἱ δύο πρῶτοι ἔχουσι σχεδὸν καταστραφῇ, τοῦ Διδυμαίου σώζεται σχεδὸν ὁλόκληρον τὸ ὕλικόν, συνηγμένον ὅπως κατέπεσεν εἰς μέγαν ὄγκον ἐκπλήττοντα τὸν θεατὴν.

Συνεπῶς ἀπ' οὗ σώζεται τὸ ὕλικόν τοῦ ναοῦ δύναται νὰ ἀναστηλωθῇ καὶ πάλιν, πρὸς τοῦτο ὅμως ἀπαιτεῖται μακρὸς χρόνος καὶ μεγάλη δαπάνη καθότι περὶ τὰς εἰκοσιν οἰκίας καὶ ἄλλα κτήματα κεῖνται ἐπὶ περιοχῇ τοῦ ναοῦ, ἅτινα δεόν νὰ ἀπαλλοτριωθῶσιν. Ὑπολογίζεται δὲ ὅτι θὰ χρειασθῶσι διὰ διὰ τὴν ἀγορὰν τῶν κτημάτων τούτων, ἀνασκαφὴν καὶ ἀνέγερσιν τοῦ ναοῦ 1 ἑκατομμύριον φρ. χρ.

Τὸ ἱερὸν τοῦτο ἦτο ἀρχαιοτάτον καὶ πεφημισμένον μαντεῖον τοῦ Ἀπόλλωνος, ἐχρησιμοῦται δὲ, μέχρι τῶν χρόνων τοῦ Ἰουλιανοῦ.

Ὁ ναὸς οὗτος εἶχε καταστραφῇ ὑπὸ τῶν Περσῶν, ἀνικοδομήθη δὲ κατόπιν ὑπὸ τῶν Μιλησίων ἐκ μαρμάρου, πρέπει δὲ ν' ἀνεγερθῇ πάλιν διὰ τοῦ ἰδίου ὕλικου, καθὼς ἀνηγέρθη ὁ ναὸς τῆς Ἀπτερου Νίκης.

— Συνεπεῖα αἰτήσεως τοῦ ἐν Λεβιδεῖα δοκιμαστικῶς ἀνασκάψαντος κ. Λαπουσιάδου πρὸς εὐρεσίν τοῦ μαντείου τοῦ Τροφονεῖου Διὸς μετέβη αὐτόθι ὁ κ. Τσουντας. Ὁ κ. Λαπουσιάδης εὗρεν ἐπὶ τοῦ ὄρους, τὸ ὅποιον ὑψοῦται ἀπέναντι τοῦ φρουρίου τῆς Λεβιδεῖας στενὸν χάσμα βράχου καθέτως κατερχόμενον μέχρι τινός, εἴτα στρεφόμενον πρὸς ἀνατολὰς καὶ εὐρισκόμενον (κατὰ τὰς διηγήσεις) δύο ἀνθρώπων κατελθόντων διὰ σχοινίων) εἰς χῶρον τριγωνικόν. Κατόπιν στενοῦται πάλιν καὶ φαίνεται ὅτι ἐξακολοθεῖ. Ἀλλὰ σήμερον εἶναι πεφραγμένον διὰ λίθων καὶ χρωμάτων ἄνωθεν καταπεσόντων. Ὁ κ. Λαπουσιάδης, υποθέτει ὅτι ὅλον τοῦτο εἶναι τὸ χάσμα, τὸ ὅποιον ἀναφέρει ὁ Παυσανίας καὶ ὅτι τὸ στόμιον αὐτὸ ἐχρησίμευε ὡς ἀεριστήριον. Τὴν εἴσοδον δὲ τοῦ Μαντείου ἀναζητεῖ κατωτέρω, ἐπὶ τῆς ἀποτόμου κλιτύος τοῦ ὄρους, ἥτις ὑψοῦται ἄνωθεν τῆς φάραγγος καὶ φρονεῖ ὅτι ἐὰν σχισθῇ τὸ ὄρος ἐκεῖ θὰ ἀνακαλυφθῇ ἡ εἰς τὸ Μαντεῖον κάθοδος.

Κατὰ τὴν γνώμην τοῦ δὲ ἀνεκάλυψε καὶ τὴν εἴσοδον τοῦ Μαντείου, κειμένην εἰς τὴν ρίζαν τοῦ ἀπέναντι βουνοῦ ἐφ' οὗ κεῖται τὸ φρούριον, διότι υποθέτει ὅτι ἡ φάραγξ, ἥτις χωρίζει σήμερον τὰ δύο ταῦτα ὄρη δὲν ἦτο ἄλλοτε τόσον βαθεῖα καὶ ὅτι τὸ χάσμα διήκει ὑπ' αὐτήν. Εἰς τὴν ρίζαν τοῦ ὄρους, ἐφ' οὗ τὸ φρούριον, ὑπάρχει μικρὸν σπήλαιον καὶ ἐν αὐτῷ εἶναι λευξευμένα πλείονες κόγχαι δι' ἀναθήματα. Ὁ κ. Λαπουσιάδης εἰκάζει ὅτι αὕτη εἶναι ἡ εἴσοδος τοῦ Μαντείου, ἥτις ἐφάρχθη ἐπιτηδῆς δι' ὀγκολίθων. Ὁ κ. Τσουντας ὅμως δὲν ἠδυνήθη νὰ διακρίνῃ ὀγκολίθους, ἀλλὰ μόνον φυσικὸν βράχον ἐκ τετραγώνου φέροντα πολλὰς ὀριζοντίους καὶ καθέτους ρωγμὰς, ὡς ὁ κ. Λαπουσιάδης ἐκλαμβάνει ὡς ἀμυδρὸς ὀγκολίθων.

Ὁ κ. Λαπουσιάδης ἐν τούτοις φρονεῖ ὅτι δεόν νὰ εὐρυνθῇ ἡ εἴσοδος τοῦ σπηλαίου διὰ νὰ ἐξετασθῇ τοῦτο

ἐπισταμένως. Ὁ κ. Τσουντας ἀποφαίνεται ὅτι δὲν πρέπει ἡ Ἀρχαιολογικὴ Ἐταιρεία νὰ ὑποβληθῇ εἰς οὐδεμίαν δαπάνην δι' ἀνασκαφάς, αἵτινες θὰ ἦσαν μάταιαι. Οὐχ ἥττον τὴν ἀνοιξὶν θὰ μεταβῇ πρὸς ἐξέτασιν τοῦ ἀντρου ὁ διευθυντὴς τῆς Αὐστριακῆς σχολῆς κ. Βίλχελμ.

ΕΥΡΗΜΑΤΑ

Εν Κωνσταντίνῃ τῆς Ρουμανίας ἐργάται καταγινόμενοι εἰς τὴν διοχέτευσιν ὕδατος ἐντὸς τῆς πόλεως ἀνεύρουν πλάκα ἐνὸς καὶ ἡμίσεος μέτρου, ἐν τῇ πλατεῖᾳ Ὁβιδίου, ἐπὶ τῆς ὁποίας ὑπάρχει ἡ ἀκόλουθος ἐπιγραφή :

ΑΓΑΘΗ ΤΥΧΗ
ΤΟΙΝ ΔΙΑΣΗΜΟΤΑΤΟΙΝ
ΚΑΙ ΠΑΤΡΝΑ ΤΗΣ
ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ
ΤΟΜΕΩΣ ΛΟΚΕΡΑ
ΠΑΙΣΤΕΙΝΙΑΝΟΝ
Η ΒΟΥΛΗ ΚΑΙ Ο ΔΗΜΟΣ

Ἡ πλάξ αὕτη εἶνε μεγάλῃς σπουδαιότητος, διότι γίνεται ἐξ αὐτῆς γνωστὸν ὅτι ἡ Κωνσταντῖνα ἐν τῇ ἀρχαιότητι ἐκαλεῖτο Τόμις.

— Ἐν Πειραιεὶ ἀνευρέθη ἀρχαῖος τάφος καλυπτόμενος ἀπὸ ἐπιτύμβιον πλάκα μετ' ἐπιγραφῆς. Εἰς τὸ αὐτὸ μέρος ἦσαν καὶ ἄλλοτε εὐρεθῇ τάφος, ἐξ οὗ εἰκάζεται ὅτι εὐρίσκετο ἐκεῖ ἀρχαῖον νεκροταφεῖον τῆς μετὰ τὰ Μηδικὰ ἐποχῆς. Πιθανὸν νὰ ἐνεργηθῶσι εἰς τὸ μέρος αὐτὸ γενικαὶ ἀνασκαφαί.

— Εἰς τὴν ὁδὸν Ἀχαρνῶν ἐν Ἀθήναις ἀνασκαπτομένου οἰκοπέδου τιμὸς ἀνευρέθησαν ἀρχαῖοι τάφοι Ρωμαϊκῆς ἐποχῆς, περιέχοντες ἀγγεῖα καὶ ἄλλα ἀσημάντου ἀξίας ἀντικείμενα.

— Ἐν εὐρύματι καλλιτεχνικὸν μεγίστου ἐνδιαφέροντος ἀνεκαλύφθη τελευταῖως εἰς τὸ Δουεῖ. Εἰς ἓνα πλειστηριασμὸν τῶν ἐπιπλυν τὰ ὁποῖα ἀφῆκαν τὸ τάγμα τῶν Βενεδικτίνων ἀπερχόμενον, μετὰ τῶν ἄλλων πρὸς πώλησιν ἐκτεθειμένων ἀντικειμένων, εὐρίσκετο καὶ ἀριθμὸς τις παλαιῶν εἰκόνων τῶν ὁποίων τὰ σχήματα ἐχάνοντο ὑπὸ τῶν παχύτατον κάλυμμα τοῦ κονιορτοῦ. Συλλέκτες τις εἰκόνων εἰς μίαν ἐξ αὐτῶν ἐμάντευσε τὸν χρωστῆρα μεγάλου ζωγράφου τεθεῖσα εἰς τὴν δημοπρασίαν ἡ εἰκὼν κατεκυρώθη ἐπ' ὀνόματι τοῦ ἀντὶ εἰκοσι φράγκων. Ὅταν ἐπέστρεψεν εἰς τὸ οἶκμά του ἔσπευσε νὰ τὴν ἐκπλύνῃ ὀλίγον μετὰ καλὸν νερόν καὶ φαντάζεται τις τὴν ἐκπλήξιν του ὅπταν εἰς μίαν γωνίαν τοῦ ἔργου παρετήρησε ν' ἀναφαίνεται ἡ χρονολογία καὶ ἡ ὑπογραφή τοῦ Δαυὶδ Τενιέ, τοῦ υἱοῦ. Τὸ ἔργον, ἀπολύτως ἄθικτον, εἶναι θυμασίον.

— Ἐν Ἀμοργῷ κατεσχέθη ἐν ἐπιγραφῇ πλάξ ἐκ μαύρου λίθου ὕψους 50 ἐκατοστῶν ἐφ' ἧς σώζονται ἔχνη ἀρχαιοτάτης Βουστροφιδίου γραφῆς τοῦ 5ου αἰῶνος. Ἡ πλάξ εἶναι Βυζαντινῇ.

— Κατεσχέθη ἀνάγλυφον ἐκ στήλης μετ' ἀετωμάτων, ἅτινα φέρουσι τύμπανον καὶ ἀνάγλυπτον ἄσπιδα. Εἰκονίζει ἐντὸς πλατῖστος γυναῖκα μετὰ ποδῆρη χιτῶνα καὶ κεκρύφαλον. Πρὸ αὐτῆς ἵσταται παιδίσκη κρατοῦσα πυξίδα ἡγεωμένην, φέρε δ' ἐπιγραφὴν : «Ζωσίην ἐπιτυχανόντως Μιλησία».

ΝΕΑΙ ΕΚΔΟΣΕΙΣ

ΕΞΕΛΘΗΣΑΝ

Σωτηρίου Κόρτσα. Ἡ Βάσις βαλαντωμένη. Διήγημα. Ἐν Ἀθήναις.

Ἀχ. Καραβία. Μακεδονία. Δράμα εἰς πράξεις 1905. Ἐξεδόθη ὑπὸ τοῦ Κεντρικοῦ Μακεδονικοῦ Συλλόγου. Ἐν Ἀθήναις. Δρ. 1,50.

Ἱ. Δημητρουπόλου. Τὰ ζιζάνια καὶ τ' ἀγκάθια.

Διηγήματα γεγραμμένα μετὰ τέχνην καὶ ἀναγνωστικώμενα πολλὰ εὐχαρίστως. Διακρίνει τις εἰς τὸν συγγραφεὴ μίαν τάσιν πρὸς τὴν ψυχολογίαν, ἀξίαν προσοχῆς.

Κ. Παπαμιχαλοπούλου. Περιήγησις εἰς τὸν Πόντον. Ἐθνικώτατον ἀνάγνωσμα. Πολύτιμοι πληροφορίες περὶ Ἑλληνικωτάτων μερῶν, μέλει τῶν δόσιων δὲν ἐφθασε δυστυχῶς ἡ μερίμνα μας.

ΑΓΓΕΛΛΟΝΤΑΙ

Στάχυα καὶ παπαροῦνες. Ὑπὸ Γρ. Ξενοπούλου. (Ἐντυπώσεις, χρονογραφήματα, κριτικαὶ μελέται).

Αἱ Ἀναμνήσεις. Ἔτος ΣΤ'. Ἐν Κων/πόλει. Ὑπὸ Κορν. Προβεσφότου καὶ Ἐμ. Ταβανάκη. Ἡ ἐκτύπωσις ἐν Ἀθήναις.

BIBΛΙΟΓΡΑΦΙΑ ΤΗΣ ΤΕΧΝΗΣ

H. P. Nenot. Monographie de la Nouvelle Sorbonne. Μετὰ 50 ἡλιουτιῶν. Φρ. χρ. 150.

Giornale d'Arte. Περιεχόμενα. Caserta Vecchia.—La relazione degli artisti sul Museo Nazionale.—Due pittore del Rinascimento.

J. d'Udine. L'orchestration des couleurs. Παρίσι.

La Revue du bien. Ἀρ. 11. Ἔτος Γ'. Περιέχει μελέτην περὶ ζωγράφου καὶ γλύπτου Abel de Chalanbert, περὶ τοῦ ζωγράφου τοῦ εἰδικοῦ διὰ τὴν ἀπεικόνισιν ἀγωνισμάτων ἱππικῶν Magne de la Groix, σχέδια ἐπίσης καὶ αὐτογραφίαν τοῦ Léonard de Vinci.

Brian, Dictionnaire des Peintres et sculpteurs (Νέα Ἔκδοσις).

Harvard. Dictionnaire de l'ameublement et de la décoration 100 φρ. (Νέα Ἔκδοσις).

Etudes sur la forme des plantes (Δοκτὸρον).

Robinson. Art civique moderne.

L. Williams. Toléde et Madrid.

Encyclopædia britannica Τόμος 33.

Th. Perkins. Saint—Albans.

Delavault. Peintures de l'ancien Inverness.

Jackson. Sculpture du bois.

— Τὸ τελευταῖον φύλλον τοῦ Studio (ἀρ. 128) περιέχει ἄρθρα συνοδευόμενα ὑπὸ εἰκόνων περὶ τοῦ Οὐάστλερ ὅτε ἦτο ἐν Βενετίᾳ, περὶ τῆς τελευταίας ἐτησίως ἐκδόσεως τῆς καλλ. σχολῆς ἐν Γλασκῶβη, περὶ τοῦ ζωγράφου Cockerell, τοῦ Δανοῦ θαλασσογράφου Holst, περὶ τῆς νεωτέρας Ρωσικῆς τέχνης, περὶ τοῦ ζωγράφου Wilson, θανόντος τῷ 1890, καὶ περὶ τῶν μοιρβοδωραφικῶν τοῦ May. Τὸ Studio θὰ ἐκδόσῃ προσεχῶς εἰδικὸν τεῦχος διὰ τὰ ἔργα τοῦ Turner.

ΑΙ ΕΙΚΟΝΕΣ ΜΑΣ

Ποδηλατικὸν γύμνασμα. — Ἡ παρατιθεμένη εἰκὼν παριστᾷ νεώτατον καὶ περιεργότατον γύμνασμα διὰ ποδηλάτου, τὸ ὀνομασθὲν Ἀγγλιστὶ Looping the Loop. Τα πρῶτα πειράματα ἐγένοντο ἐν Ἀμερικῇ. Διὰ τοῦ γυμνασματος τούτου ὁ ποδηλατιστὴς ἐκτελεῖ πλήρη τὴν περιγραφὴν ἐνὸς ἀπεράντου κύκλου, ὅτε ὁ ποδηλατιστὴς ἔχει ἐν τινι ἀστραπιαίᾳ στιγμήν τὴν κεφαλὴν πρὸς τὰ κάτω, καὶ τοὺς πόδας πρὸς τὸ ἄνω. Ὁ ἐκτελὼν τὸ θαῦμα τοῦτο λέγεται Βάνδερβορτ, ὁφείλεται δὲ ἡ ἐπιτυχία εἰς τὴν μεγίστην ταχύτητα, ἀταραξίαν καὶ δεξιότητα αὐτοῦ. Τὸ ποδηλάτου εἶνε ἐλαφρότατον. 35 χιλιόγραμμα ζυγίζει καὶ εἶνε ὁλόκληρον ἐκ καουτσούκ. Ἡ ταχύτης ὑπολογίζεται εἰς 80 χιλιόμετρα τὴν ὥραν, ἐν ἀναλογίᾳ.

Jean Moréas.—Πολὺς λόγος ἐγένετο κατ' αὐτὰς ἐν τῷ Παρισιῶν τύπῳ περὶ τοῦ αὐτοῦ Ἑλλήνου ποιητοῦ κ. Γ. Παπαδιαμαντοπούλου, τοῦ ὑπὸ τῶν ψευδώνυμων Μορέας γνωστοῦ. Ὁ Μορέας μετέφρασεν ἐμμέτρως εἰς τὴν Γαλλικὴν τὴν «Ἰφιγένειαν» τοῦ Εὐρυπίδου, παρασταθεῖσαν πανηγυρικῶς εἰς τὸ Ὀδέον.

Οὐξέστλερ. — Ὁ ἄρτι θανὼν ἐπιφανὴς Ἀμερικανὸς ζωγράφος.